

[Miljøministeren]

med de tyske myndigheder, og at der ikke nu bør tages initiativ til en sådan drøftelse.

Så skal jeg endelig sige til hr. Dohrmann, der bemærkede, at det skinnede igennem, at miljøministeren har sympati for forslaget, at jeg tror, hr. Dohrmann har taget fejl af, at jeg har sympati for at gennemføre et folketingsflertals forslag så loyalt og korrekt som overhovedet muligt.

Erik Holst (S):

På forslagsstillernes vegne vil jeg gerne takke for et ualmindelig sobert og et meget dybtgående udvalgsarbejde. Jeg vil også gerne takke miljøministeren og hans embedsmænd for nogle meget loyale og meget korrekte svar, og nu hørte vi jo miljøministeren sige, at når det havde været lidt lang tid at svare, var det, fordi miljøministeriet selvfølgelig ønskede, at det skulle være sikre svar; det havde vi også helt indtrykket af.

Jeg vil også gerne takke formanden for folketingets miljø- og planlægningsudvalg, hr. Steffensen, der tilhører et parti, der skal støtte regeringen, der ikke har sympati for dette forslag, men som alligevel fandt anledning til at sige her i dag højt og tydeligt fra folketingets talerstol: det er erkendt gennem udvalgsarbejdet, at der ingen svækkelse og intet som helst angreb på digesikkerheden er i det, der her foreslås. Det tillægger vi fra forslagsstillerne uhyre stor betydning, for selvfølgelig er det betænkeligt at gennemføre et projekt af denne art, som er et naturprojekt, som skal beskytte naturen, beskytte Vadehavet, give fuglene større muligheder for at fouragere, altså et projekt, som hele Danmark, ja, hele Europa inden for EF kan have glæde af, hvis man i lokalbefolkningen er i tvivl om sikkerheden, der først og fremmest må være en opgave for os, ligesom alle i sin tid, da vi vedtog digeloven her i folketinget, var enige om, at sikkerheden for den sønderjyske befolkning var det helt afgørende.

Må jeg have lov at sige til allersidst, at hvis vi skulle gøre ikke alene naturen, ikke alene ornitologerne og ikke alene miljøministeriet, men også folketinget og bevidstheden i Sønderjylland en stor glæde, burde vi udsende – med ekstra kopier til alle, der overhovedet er interesseret i det – folketingets miljøudvalgs formands erkendelse af, at sikkerheden har hele udvalget haft mulighed for

at få vurderet, og det er erkendt, siger formanden, af dem, der har deltaget i udvalgsarbejdet, at sikkerheden ikke kan anfægtes.

Jeg skal slet ikke sige noget til hr. Dohrmann, der ikke har fundet anledning til at deltage i udvalgsarbejdet. Det vil jeg ikke bebrejde hr. Dohrmann, men jeg vil nok sige, at indlæggene her i dag havde vundet en anelse i kvalitet over, hvad de plejer at være fra hr. Dohrmanns side.

Dohrmann (FP):

Tak, i lige måde, hr. Erik Holst, kunne man have lyst til at sige.

Det, der slår mig ved denne debat, er, at det svar, som ministeriet for offentlige arbejder har afgivet, og som udtrykkeligt siger, at enhver nok så lille forhøjelse af vandspejlet under ekstreme forhold vil betyde en forøget risiko, er hele argumentationen, og det var hele argumentationen for, at vi i sin tid skulle have det fremskudte dige. Det siger da sig selv, at hvis man begynder at fylde det reservoir op i forvejen, som er beregnet for det vand, som kommer fra Vidåen, forringer man sikkerheden. Hvis man ikke vil indrømme det, må man i hvert fald tilstå én ting: så er vi blevet ført groft bag lyset, dengang man kom med argumenterne for det fremskudte dige, for det var den eneste grund til, at man skulle bygge et fremskudt dige fremfor at forstærke det gamle dige. Det var det argument, man brugte.

Og må jeg så godt sige til miljøministeren, at jeg er meget, meget uenig med ham, når han siger, at heller ikke han finder anledning til at rette henvendelse til de tyske myndigheder. Der sad i 12-15 år, tror jeg, et dansk-tysk samarbejdsudvalg og drøftede de ting her, og jeg baserer mine udsagn på det svar, der ligger fra ministeriet for offentlige arbejder, vores eksperter på dette område, som siger, at risikoen er større. Ville det så ikke være det mindste, man kunne gøre, at rette en henvendelse til de tyske myndigheder og høre deres syn? Det er da muligt, det bliver positivt i retning af forslagsstillerne, det ved jeg ikke, men jeg synes, det er groft og utilstedeligt, at vi, når to lande har et naturligt samarbejde på et punkt som dette, så fuldstændig ignorerer tyskerne i dette spørgsmål. Jeg gad nok vide, hvilken reaktion der ville have været herhjemme, hvis det havde været